

Бже двайца, един-отъ го пишатъ, Кже и еденъ, самъ него го пишатъ, Кже сѣ троица, двайцата ги пишатъ; Един-отъ оставатъ, Кжца да си гледатъ. *М. 572.* „На градо телалъ личеше“— „Да ли ме мене пишѧха?“ „Сялюманъ аго Сялюманъ! Тебе напреди пишѧха, Ты ц'рвень баракъ да носишъ“. *В. 81.* „Спаифче, лудо занимче, Големъ ти аберь донесофъ, Спа'и'и ми сѣ пишве'е, На силна войска да одѣтъ“.—Деспино, русо, Деспино, Дали и мене писа'е?—Спаифче, лудо занимче! Тебе те напредъ пишве'е, зелени байракъ да носишъ Дур' на цървено яболко“. *М. 471.* 4) предопредѣляю, назначаю; **писано ми** е мнѣ предопредѣлено, назначено судьбой: „Ако ти сумъ отъ бога писана, Сама, лудо, дома ке ти дойдамъ.“ *М. 299.* „Оледе, боже, до бога! Що ни и било пишано, „довец-о мома да земить, Ергени баба да зематъ“. *М. 301.* „Да ли ми е писано божемъ да умра отъ тладъ?“ *Р. А. 18.* „Той ми бялъ писанъ, него ке го земамъ“. *III. III. 31.* Тѣй ли и билó писано На сдибó двѧма да умрѣм. *Д. 88, 64—65.* Така му было писано и урисано! *Л. Д. 1869 р. 107.* **Писанъ** и **Мак. пишанъ** прич. 1) расписной, раскрашенный, 2) украшенный рѣзбой, шитый узорами, вышитый: Земѣ си хурка писана И земни ново вретено. *Д. 69, 40—41.* Направи шарена чешма, Дур' шарена, дур' писана, Вода-та какъ ледъ студева. *М. 186.* Та искара шаренъ кавалъ—пишанъ свиролъ, Па си фати да си свирѣ. *М. 204.* Та искара шаренъ кавалъ Дури шаренъ, дурѣ пишенъ. *М. 204.* Да ми простишъ Ано, Пишани аляци, Везани пиштимали. *В. 181.* И ти да дойдешъ Стоане, Да не земешъ пишанъ кафалъ, Стоанъ Агмика не слзѧ, Та си юзѣ пишанъ кафалъ. *В. 205.* Хубавъ, като писано яйце. *К. 237.* Дѣвойка зѣма си писанѧж хуркѧ. *Пк. 94.* Въ ржката на хороводецъ са развива писана кърпа. *Зк. 172.* „Любе хубава, Еленке, Я пди въ соба писана, Отвори севли санджци.“ *З. 60.* И ти уди са со магебсникъ Георги, Съ магѣи фатифте сура-та Ламѣа, Да лжжцте писан-отъ“. *М. 31.*

Пиѧвица Пиѧвица Пибѧвица Пибѧвица Пиѧвица Пиѧвица с. ж. пиѧвка: Пиѧвицы-ты ся туратъ и отъ двѣ-тѣ страны на пиѧ-тѧ. *Л. Д. 1871 р. 135.* „Твой-те вежи, как' морски пиѧйци.“ *М. 88.* Пиѧ, като пиѧвица. *Ч. 207.* Снагата ѣ тѧнка и висока, като пиѧвица. *З. 81.* Тѧя мръсни диваци, като ни обиколѧха корабатъ, налѧниѧ ся около него, като пиѧвици. *Х. II, 37.* **Пиѧнецъ Пиѧнецъ Пиѧнецъ Пиѧнецъ** с. м. Пиѧница, Пиѧница Пиѧница Пиѧница пиѧница: Боговѣ тѣ а Богѧнитѣ имѣ (на Гръцы-тѣ) ся прѣдставлѧтъ пиѧнци, блѧдници и содомци! *Л. Д. 1871 р. 24.* Мене калини клопале, Че самъ на вино пиѧнецъ На вино и на ракиѧ. *М. 130.* Болиѧкъ-тѣ пыта, искашъ ли дюшекъ! Казва пиѧ-